

A FÁRADT EMBER KERESZTÚTJA

(Kollár Ferenc)

Pap: Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében!

Hívek: Ámen.

Bevezetés

Uram, ebben az órában gondolatban követni akarlak keresztutadon. Annak idején Te magad szenvedted végig ezt az utat Mennyei Atyád iránti engedelmességből és irántam való szeretetből. A legnagyobb szenvedést vállaltad magadra, hogy bűneimért vezekelj, és a világot megváltsd. Engedd, hogy szenvedésed állomásain hálát és köszönetet érezzek ezért a szeretetedért! Világosíts meg, hogy hibáimat fölismerjem, és leküzdjem őket. Szent keresztutad, amelyen most követni szándékozlak, legyen számomra az önfeláldozás és a megszentelés iskolája! Olyan út, amely megtanít arra, hogyan válhatok a megváltás nagy művének munkatársává. Mária, szenvedésekben erős anyád legyen kísérőm! Oldalán bátran járom szenvedéseidnek útját.

Ámen.

(Thomas Merton)

I. Jézust halálra ítélik

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

A Getszemáni kert álmatlan éjszakája és idegkimerültsége után, tompán, fájó fejjel, égő szemekkel emberek elé állni és nyugodtan szólni, amikor beszélni kell, s hallgatni, amikor némaság a méltó válasz. Uram, a te nyugalmad kiérdemelte a kegyelmet, hogy én is tudjak uralkodni idegességemen, kimerültségemen, álmatlanságomon az emberek előtt. Tudjak nyugodtan szólni, s ha kell, hallgatni akkor is, ha idegeim pattanásig feszülnek.

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

II. Jézus vállalára veszi a keresztet

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Ilyen fáradtan, kimerülten veszed válladra a keresztet: megkezded azt a munkát, melyet a mennyei Atya a mai napra számodra kijelölt. Te tudod, Uram, mit jelent munkába indulni anélkül, hogy az ember kialudta volna magát. Oly jó lenne egy napot kihagyni, nem tenni semmit, nem tudni semmiről. De nem lehet, vár a mai nap feladata. Vállamra veszem a nap terhét, veled együtt indulok.

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

III. Jézus először roskad le a keresztt alatt

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

A teher a földre nyom. A te keresztedbe benne nehezedett a mi terhünk is. A világ terhét vonszolod meg-megingó lábbal. Az én tehercipelésemnek, földre zuhanásaimnak azért van végtelenbe nyúló értéke, mert azt az Isten fölsebzett válla és tántorgó lába szentelte meg. Jézus kiérdemelte, hogy érdemszerző legyen.

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

IV. Jézus édesanyjával találkozik

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Vannak tiszta, nyugodt, harmonikus lelkek. Oly jó velük találkozni, közelségük olyan megnyugtató, szeretetük oly erőt sugárzó. Mária csak szemével tudja végigsimítani fia fájó homlokát, de az ő jelenléte új erőt ad a fáradt kereszthordozónak. Mária, édesanyám, engedd, hogy lüktető homlokomat kezedbe hajtsam.

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

V. Cirenei Simon átveszi a keresztet

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Simon egész napi kimerítő munka után igyekszik hazafelé, amikor a kereszthordozó Jézussal találkozik. S mégis fölkíséri a Golgotára. Uram, szabadíts meg a fáradtság, az idegesség önzésétől. Mert fáradt vagyok, nem kívánhatom, hogy mindenki körülöttem forogjon, mindenki énrám legyen tekintettel, mindenki engem szolgáljon, s nem menthetem föl magam a szeretet kötelessége alól: fáradtan is szeretnem, szolgálnom, segítenem kell. Ha találkozom vele, fölkísérni még napi munkám után is Jézust a Golgotára, keresztjét hordozva.

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

VI. Veronika letörli kendőjével Jézus verítékét

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Együtt élek emberekkel. Őket is hajszolja az élet. Ők is sokszor fáradtak, kimerültek, idegesek. Milyen kevés kell ahhoz, hogy Veronika lehessen. Egyszer egy derűs szó, máskor egy kis hallgatás, „nyelés”, egy kis elnézés talán csak annyi, hogy nem nyitom ki a rádiót, vagy csöndesen teszem be az ajtót, halkán beszélek, nem panaszkodom folyton saját bajaimról, nem érzékenykedem, helyet adok a másiknak mikor járművön utazok. Az emberek kimerültségében Krisztus fáradságát tisztelem.

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

VII. Jézus másodszor roskad le a keresztt alatt

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Uram, időnként oly csüggedés fog el. Hiába minden küszködés, úgy érzem, nem jutok előre. A mindennap taposómalmából áll az életem. Napról napra kezdem előlről a munkát, s mindig elmarad egy csomó tennivaló. Napról napra elindulok jószándékaimmal, s minden nap meghozza ugyanazokat a hibákat és bűnöket, mint a tegnapi. Uram, elfelejtettem a csüggedés óráiban, hogy a te megisméltődő eleséseid megszentelték, érdemszerzővé tették az én taposómalmomat, a te fölkeléseid megadják a kegyelmet, hogy egy-egy lépéssel mégis csak előbbre juthassak hibáim ellenére a küzdelemben.

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

VIII. Jézus szól a síró asszonyokhoz

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Uram, keresztutadon nemcsak korbács és durvaság kísér, vannak olyanok is, akik sajnálnak, siratnak. Jól esik ez a szívnek - de a lényegen nem változtat. A keresztet mégis egyedül kell fölvenni a Golgotára. Amikor fáradtan botorkálok a szenvedés útján, akad egy-egy meleg szív, aki részvéttel van, vigasztal, sajnál. Jó ez, ha megkapom, de nem keresem. Problémám lényegét nem oldja meg úgy sem. A szenvedéssel végső fokon mégis négy szemkőzt maradok, s a keresztnek egyedül kell az „igen”-t kimondanom.

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

IX. Jézus harmadszor esik el a keresztt alatt

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

A legmélyebb zuhanás. Jó volna így maradni. Már nem is érzed a rúgásokat, a korbácsok ütését. Csak ne kellene tovább menni. Csak meg lehetne most itt halni. Uram, e szörnyű mélységekbe való leszállásod által ments meg engem a kétségbeeséstől. Ó, te ismered a sötétség mélyét, melyből nem látszik kivezető út. De van. Igaz, hogy a Golgotán át visz, de húsvét hajnalán mégis csak fény ragyog.

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

X. Jézust megfosztják ruháitól

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

A Golgota kimagaslik a tömegből, s ott állsz rajta, Jézusom, kifosztottan, egyedül, dermedő magányosságban. Barátaid elmaradoztak, anyádat, Veronikát, Jánost hiába keresi a távoli tömegben szemed. Hóhérok, vadállatok vesznek körül s ôk még fájóbbá teszik magányosságodat. Uram, lelkemen úgy fáj néha magányosságom. Olyan jó lenne, ha valaki meghallgatna, meg tudna érteni. ha valakivel föl tudna oldódni egyedülvalóságom. De éppen a szenvedés, a fáradtság, a kimerültség órái a legmagányosabbak. A te elhagyatottságod szentelje meg, s tegye értékessé azokat az órákat, amikor fáj a magány.

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

XI. Jézust a keresztre szegezik

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Végre lefekhetsz, Uram, ziháló melled megnyugodhat, fáradt tested elpihenhet. Ó, de a keresztre kellett ráfeküdnöd, hogy fájó szögek hasítsák át, s feszítsék ki fáradt tagjaidat. Hányszor kereszt az én pihenésem is, Uram. Nem tudok pihenni. Aludnék, de zajok, hangok hasítanak belém, mint szögek aludnék, de idegeim feszülnek, mint tested a fán. Legyen megnyugvásom ilyenkor a Megfeszített képe.

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

XII. Jézus meghal a keresztfán

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

A nap és a hold elsötétedik, éjszaka száll a Golgotára, s éjszaka száll a lelkedre: Istenem, Istenem, miért hagytál el engem? Amikor a szenvedés, kimerültség útjait járom, hányszor érzem, Uram, én is: nem tudok már imádkozni sem. Sötétség, szárazság kínoz, s úgy érzem, éppen ilyenkor hagy el az Isten. Uram, a te golgotai éjszakádból él a világ, s amikor a tökéletes engedelmesség áldozatát bemutattad, akkor voltál a legkedvesebb az Atyának. Jézusom, taníts meg arra, hogy aki szenved attól, hogy nem tud imádkozni, az már jól imádkozik, és hogy nagyon közel van az Isten ahhoz, akinek fáj az Ő távolléte. (Miatyánk..., Üdvözlégy...)

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

XIII. Jézus testét leveszik a keresztről

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Megdöbbentő dolog ez, az Istenember holtan, tehetetlenül függ, leszögezve. Szeretből, a mi tehetetlenségünk miatt. Aki mindenre képes, az erőtlenné tette magát. Hányszor kínoz engem is tehetetlenségem. A fáradtság, az erőtlenség leszögezi tagjaimat, agyamat, akaratomat. A lélek kész, de a test erőtlen. Krisztusom, te is erőtlenségben voltál a legerősebb, a világ Megváltója, a Gonoszság Fejedelmének legyőzője. Ha egyesítem veled gyöngeségemet, én is részt veszek veled a világ megváltásában.

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

XIV. Jézust a sírba teszik

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged,

Hívek: Mert szent kereszted által megváltottad a világot!

Eljött a teljes pihenés ideje. Vége a harcnak, küzdelemnek, fáradtságnak, szenvedésnek. A nagy életmű kész. Minden, ami fáj, elmúlik egyszer. A megfáradt vándor hazatér. S a pihenés nem öntudatlan semmibe süllyedés egy néma temetőben a föld mélyén ó, nem. A mennyei Atya vár ölelésre, letöröl szememről minden könnyet, elsimít homlokomról minden barázdát. Krisztus kézenfog, s a sok szürke, fáradt, egyszerű emberrel együtt bevezet országába: „Jöjjetek, Atyám áldottai, vegyétek a nektek készített országot.” Amikor türelemmel, szeretettel, áldozatkészen, keresztemmel egyesítve hordoztátok a mindennap fáradságát, a szenvedés keresztjét, talán nem is gondoltatok arra, hogy az én passióm folytatódik bennetek a világ végéig. Ilyeneké a mennyek országa.

Pap: Könyörülj rajtunk, Urunk!

Hívek: Könyörülj rajtunk!

Befejezés

Jézus, Te egész életteddel, a halálig menő engedelmességgel az elviselést és a szeretet megváltoztatni képes erejét mutattad meg nekünk. Csendben a szótlanságra buzdítottál, ha már kifogyott minden eszközünk. Adj erőt nekünk eljutnunk a szótlanság erejének megtapasztalásáig, és engedd, hogy az igazság és a szeretet érdekében felemelt szavunkkal mindig szolgáljunk Téged a másik emberben és dicsérjünk Téged!

Ámen.

(Thomas Merton)

Pap: Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében!

Hívek: Ámen.